

KULTURARV ROSLAGEN

NORRTÄLJE KOMMUN

KUST- OCH SKÄRGÅRDSSTAD

Norrtälje stad ligger central i Roslagen, i ett karaktäristiskt skärgårdslandskap med smala sprickdalar och markanta höjdparter. Norrtäljeån, som är en rest av den forntida Sjuhundraleden, mynnar ut i Norrtäljeviken där hamnen utvecklades. Staden grundades 1622 på en medeltida handelsplats, men fornlämningar visar att området varit bebott redan under järnåldern.

Norrtälje

Stadsmiljö av småstadskaraktär, med såväl fiske och sjöfart som handel och hantverk som ekonomisk bas. Staden är präglad av det tidiga 1600-talets trästadsbyggnad och industriella satsningar. Roslagsmuseets byggnad på Faktorigatan är ett spår från gevärsfaktoriet som grundades i början av 1600-talet. Stadsplanen som är oregelbunden och har närmast medeltida karaktär kom till då Norrtälje fick stadsrättigheter år 1622. Under 1800-talets andra del utvecklades Norrtälje till centrum för kommunikationer och samhällsservice, men erbjöd också attraktiv bad- och rekreationsmiljö. Rådhuset, det tidigare kronohäket, gamla brandstationen och Stadshotellet är exempel på byggnader som motiverar stadens riksintresse.

SKÄRGÅRDSMILJÖER

Här finns områden som på ett tydligt sätt speglar skärgårdens historia med mångsyssleri. Exempel på detta är hamnlagren med bryggor, kajer och sjöbodar i anslutning till bostads- och ekonomibygnader. Spår av lotsverksamhet, fiske, ängs- och hagmarker visar på skärgårdens ständiga utveckling.

Arholma båk. Foto: Visit Roslagen.

Barnens Ö, Östergården.

Arholma

Området är en av de nordligaste utposterna i Stockholms skärgård. Öborna försörjde sig på jordbruk, sjöfart och fiske som omtalades redan på medeltiden. Arholma har utpräglad mellanskärgårdskaraktär. Byn ligger centralt på öns östra sida i anslutning till den historiska jordbruksmarken. Hamnen, sjöbodar, bryggor, gistgårdar och minnen av lotsverksamhet visar på fiskets och sjöfartens betydelse. På ön finns även kapell, kvarn och Arholma båk från 1768. Från slutet av 1800-talet skedde en successiv avfolkning och den tidigare bofasta befolkningen ersattes till viss del av sommargäster. På 1950-talet kom Arholma att ingå i ett militärt skyddsområde för Sveriges kustförsvaret. Strategiskt placerad vid havet på öns norra spets ligger Batteri Arholma – en topphemlig försvarsanläggning som byggdes för Kalla kriget och stod klar 1968. I dag är Batteri Arholma ett underjordiskt försvarsmuseum.

Barnens Ö

Området omfattar flera öar som i dag hänger samman; Granö, Lingslätö och Salnö samt en del av Björkö. Barnkolonirörelsen grundades i samband med den framväxande industrialismen i slutet av 1800-talet för att dåtidens arbetarbarn skulle få vistas på sommarkoloni. Miljön speglar tydligt tidens ambitioner kring den sociala omsorgen om stadens barn. Miljön kring barnkolonierna har enhetlig bebyggelse i skärgårdsnatur och anknyter till den traditionella placeringen och byggnadsättet för gårdar på landet. Genom stigar och vägar är bebyggelsen sammanlänkad med övriga kolonigårdar. Barnens ö är den största och en av de äldsta barnkoloniernas i landet. Verksamheten är fortfarande i gång.

4

Backbyn.

Backbyn

På östra Singö i de skyddade vikarna Backbyfjärden och Tranviksfjärden ligger byarna Backby och Tranvik. Området speglar den mångsidiga ekonomin med fiske och sjöfart, boskapskötsel, jordbruk och olika binärningar på en större ö i Roslagens kustband. I Backbyfjärden finns det största antalet bevarade sjöbodar i länet, vilket visar på fiskets stora betydelse i Backby. Flera gårdar har ålderdomlig gårdsstruktur med bevarade byggnader från 1700-talet. Backbys gårdar är samlade på en gemensam bytomt i anslutning till viken, medan gårdarna i Tranvik är mer utspridda längs byvägen. Här syns spår av tidig industriell verksamhet genom lämningar, som brytning av malm, marmor och kalk, samt fyr- och lotsverksamhet.

5

Svartlöga. Foto: Visit Roslagen.

Svartlöga – Rödlöga

Två ögrupper som har utpräglad ytterskärgårdskaraktär med sparsam låg växtlighet och betydande inslag av berg i dagen. Öarna skiljer sig markant från varandra när det gäller topografi. Svartlöga har relativt flack profil, Rödlöga är avsevärt högre. Skärgårdsmiljön präglas av ytterskärgårdens ekonomi, huvudsakligen baserad på jakt och fiske. Lämningar av jakt- och fiskeplatser finns kvar på öar, kobbar och skär. Öarna utgjorde varsin by med tät bebyggelse där Svartlögas handelsbod och missionshus utmärker sig. Ängs- och hagmarker visar att jordbruket har haft ett stort inslag av djurhållning. Kvar på öarna finns ett omfattande system av stenmurar som hindrar boskapen från att beta på jordbruksmarken.

6

Svenska högarna. Foto: Bosse Lind.

Ytterskärgårdens jakt- och fiskeplatser

Riksstresset omfattar ett stort antal öar och skär i det yttersta havsbandet – en splittrad arkipelag med flera mindre ögrupper. Från 1700-talet och fram till 1900-talets början fanns bofast befolkning åtminstone på Stora Bonden – Stora Nassas huvudö. Öarna i området har ingen fast reguljär förbindelse med fastlandet. Miljön har rika lämningar från säsongsfiskets och jaktens tid. De visar betydelsen för skärgårdsbefolkningens försörjning från medeltiden till in på 1900-talet. Inom området finns också Söderarms fyr – en Heidenstamfyr från 1874, kapell och hamnanläggningar. Svenska högarna med fyren markerar den yttersta utposten mot det öppna havet och Sveriges nationsgräns.

7

Kungsängslliljor, Ångö nationalpark. Foto: Visit Roslagen.

Ångö nationalpark

År 1909 blev Ångö landets första nationalpark med syfte att skydda den kulturpräglade floran på en östsvensk skärgårdsö. Utmärkande för ön är månghundraårigt hävdade marker för slätter, bete och begränsad odling samt skogspartier brukade på traditionell vis. Det långvariga bruket av ångarna syns genom florans speciella karaktär och ekarnas vida kronor. Skärgårdsjordbrukets utveckling speglas både i odlingslandskap och växtlighet. Här fanns först småöar som nyttjades för foderfångst och bete, men som genom landhöjningen växte ihop och senare togs i anspråk för odling och permanent bosättning. Bofast befolkning fanns inte på Ångö förrän år 1725, då en torpare flyttade dit. På 1820-talet ersattes torpet med nya byggnader.

FARLEDS- OCH KOMMUNIKATIONSMILJÖER

Utmärkande för riksintresset är äldre utvecklade knutpunkter i hamn- och kanalmiljöer som binder samman land och hav. Här finns spår av båthus, småskalig medeltida bebyggelsestruktur, 1800-talets gränsposteringar och områden som utvecklats till skärgårdens fritidslandskap. Flertalet fornlämningar vittnar också om transportledernas betydelse redan under förhistorien.

8

Vaddö kanal

Kommunikationsmiljö där den forntida farleden (som då låg i ett skärgårdslandskap) har utvecklats med en grävd kanal på 1200-1300-talet och den nuvarande kanalen som anlades 1819-1832, samt odlingsbygden utmed vattenleden. Spår finns av den medeltida kanalen vid tröskeln mellan Kistahavet och Storfjärden. Delar av 1800-talets kanal med kajer, kanalvaktarbostäder och andra anläggningar finns bevarade. Området utmärks av ett småbrutet odlingslandskap på vattenledens östra sida med äldre vägar och byar, bland annat Norrsund med Storarängens hävdade löväng, Södersund och stora tät bebyggda Senneby. I området finns även fornlämningar från yngre järnåldern. Området präglas idag av åretruntbostäder, jordbruksanknuten bebyggelse och många fritidshus.

9

Albert Engströms ateljé. Foto: Visit Roslagen.

Grisslehamn

Miljön kring Grisslehamn präglas av läget vid Ålands hav, hamnen, fiskebodarna och den relativt glest utspridda bebyggelsen. Området kännetecknas av Mellansveriges karaktäristiska spricklängssystem som skapat ett uppbrutet landskap. Poststationen från 1756 är flyttad från Gamla Grisslehamn och var strategiskt placerad för postföringen till Åland och Finland. Efter 1809 blev orten gränspost mot Finland och vid början av 1900-talet utvecklades Grisslehamn till bad- och rekreationsort med pensionat och sommarvillor. Kasernbyggnaden, tullmästarbostaden, tullvaktarstugan och annat hörde samman med gränsposteringen. Konstnären Albert Engström bodde i Grisslehamn och lät bygga sin ateljé på en klippa vid Ålands hav år 1906. I dag är Albert Engströms ateljé, Engströmmuseet i Engströmgården och Tecknarens hus attraktiva besöksmål.

INDUSTRIMILJÖER

Brytning av järnmalm och järnhantering var dominerande industrier här från 1500-talet till 1900-talets början då Hallstaviks pappersbruk uppfördes. Brukens storhetstid avspeglas i de bruks-samhällen som växte fram. Kvar finns bl a spår av gruvsdrift, länets enda bevarade franska masugn och smedjor. Bruken lokaliserades nära vattenkraft, sjötransporter och med god tillgång på skog.

10

Rödvilla för två familjer.

Hallstavik

Bruket och bruksamhället är karakteristiska för bruksmiljöer som har tät koppling mellan industrin och de anställda. Ortens utveckling var under 1900-talet direkt sammankopplad med brukets verksamhet. Bostadsområdena vid fabriken byggdes i flera etapper och speglar industrins tillväxt och bostadsarkitekturens utveckling under 1900-talet. Hallstaviks första utbyggda bostadsområde med "Rödwillorna" är tydligt planerat i enlighet med tidens trädgårdsstadsideal med trivsamma boendemiljöer för de anställda. I området finns offentliga byggnader som skolor och Hallstaviks kyrka, som invigdes 1933.

11

Eknäsgruvan. Foto: Jan Norman, RAÄ. Kulturmiljöbild.

Herräng

Området och samhället är starkt präglade av den gruv- och industrimiljö som utvecklades under 1500-talet och fram till 1900-talets början då järnverket byggdes ut. Gruvdriften bedrevs i kombination med jordbruk inriktat på boskapskötsel, eftersom möjligheterna till storskalig odling var små och gruvdriften krävde många dragdjur. Stora delar av marken användes därför till foderodling och bete. Under 1700-talet dominerades odlingslandskapet av naturliga fodermarker i form av ångar och kärrmarker med gräs. Tillsammans med bruksamhällets bostadsbebyggelse speglar järnverket tydligt villkoren för arbete och boende från den äldre gruvdriften till bolagstid. Äldre båtbus och bodar är karaktäristiska inslag i skärgårdsmiljön.

12

Skebo herrgård. Foto: Visit Roslagen.

Edsbro bruk.

Skebobruk och Edsbro

SKEBOBRUK är ett av Upplands mest välbevarade vallonbruk, anlagt 1622 med anor från 1400-talet. Bruket växte fram längs sjön Närdingens norra strand efter en reglerad plan med bebyggelsen strikt ordnad längs gatunätets huvudstråk. Herrgården ligger centralt i bruksmiljön, som vittnar om ett småskaligt självförsörjande samhälle från 1700-talet och framåt i tiden. Naturtillgångar som skog, jordbruksmark och järnmalm var av stor betydelse för brukets framväxt. I Skebobruk har människor varit bofasta ända sedan tidig äldre järnålder då området hade havskontakt norrut.

EDSBRO visar hur ett mindre bruk i Uppland fungerade från slutet av 1600-talet och fram till nedläggningen i början av 1900-talet. Miljön speglar ortens utveckling från sockencentra via bruksamhälle och järnvägssamhälle till dagens mindre tätort. Bruksmiljön med anor från år 1689 illustrerar hur den tidiga järnframställningens organiserades. Här finns en bruksgata kantad av arbetarbostäder med uthus och en inspektorsbostad på lite avstånd. Masugn, rostugn och blåsmaskinhus vittnar om tekniska innovationer som provades under 1800-talets senare hälft. I Edsbro finns även en välbevarad medeltida kyrka. Orten ligger vid viktiga historiska farleder.

13

Rånäs Slott. Foto: Anders Fredriksen.

Rånäs bruk

Området utmärks av en väl sammanhållen bruksmiljö anlagd 1774 vid Rånäsån, som mynnar ut i Skedviken. Miljön visar bebyggelse, arbetsorganisation och social skiktning inom vallonbruket från 1700-talet fram till sekelskiftet 1900. Orten har raka gator som utgår från ett centralt brukstorg omgivet av skol- och kontorsbyggnaden och förvaltarbostaden. Mejeriet har drag av 1800-talets nyklassicism. Slottet går i stram empirestil från 1840-talet. Det omges av en park med en mjukt formad del i engelsk stil kring Rånäsåns dammar, samt en mer formellt utformad allékantad park med utsikt mot Skedviken.

LANDSBYGD

Norrtälje kommuns landsbygd utmärks av förhistoriska och medeltida centralbygder med goda kommunikationer och där människor bott och odlat under lång tid. Karaktäristiskt är dalgångsbygder som domineras av mindre byar och inslag av herrgårdar längs äldre vägnät och vattenleder. Områdena har också många fornlämningar som speglar en bondebygd med kontinuitet sedan bronsåldern.

14

Buska gård.

Häverö

Centralt i Häverö socken sträcker sig riksintresseområdet i en öppen dalgång kring Häverö medeltida kyrka och äldre bebyggelse. Den norrgående landsvägen mot Herräng och den öst-västra landsvägen mellan Uppsala och Grisslehamn med anor från 1600-talet är stommen i vägnätet. Kyrkan är socknens medelpunkt med sin framträdande placering mitt i den förhistoriska och tidigmedeltida centralbygden. Norr om kyrkan ligger Buska gård som under 1600-talet tjänstgjorde som rusthåll. Byarna i området ligger karaktäristiskt på moränhöjder i nära anslutning till den gamla landsvägen. I det småskaliga odlings- och beteslandskapet har bosättningar funnits under lång tid. Det illustreras av spridda fornlämningar och gravfält med koppling till äldre byar.

15

Kristineholm

Området utmärks av ett odlingslandskap med bosättning och odling sedan förhistorisk tid. Här finns en by samt en mindre herrgårdsmiljö från 1700-talet. Gravrösen, stensättningar och en fornborg är samlade kring sjön Erkens forntida havsvik och visar på tät bosättning redan under brons- och järnåldern. Sprickdalslandskapet skiftar i skala från småbrutna väl avgränsade delar till större flackare partier, vilket är typiskt för östra Mellansverige. Här finns både ett välbevarat torplandskap och det karaktäristiska herrgårdslandskapet i anslutning till Kristineholms lilla rokokoherrgård från 1700-talet. Öster om herrgårdens marker ligger Sättraby - en större by som utmärker sig med tät bebyggelse omgiven av öppna odlingsmarker och skog.

16

Bronsåldersröse i Vagnåla.

Vagnåla

Fornlämningsmiljön speglar bronsålderns och äldre järnålderns boplatser och odlingar i det som då var ett skärgårdslandskap. Med landhöjningen stannade byggandet av området skärmades av från viktiga vattenvägar. Riksintresset omfattar ett vidsträckt ensartat och slutet skogslandskap med flera sjöar. Bebyggelsen består av småskaliga torpmiljöer från 1800-tal och tidigt 1900-tal, med enstaka senare tillägg. Torpen placerades utmed de gamla vägarna och i utkanten av byarnas och herrgårdarnas marker. Småjordbruken fungerade som försörjning för landsbygdens jordlösa, men var också en källa till arbetskraft för jordägarna.

17

Nors herrgård.

Norsjön

Riksintressets herrgårds- och bymiljöer illustrerar väl lokalsamhällets sociala organisation och jordbrukets och landsbygdens historiska utveckling. Det är karaktäristiskt för den kustnära övergångsbygden* i Roslagens mellanbygd. Gårdarna omgärdas av betesmarker och åkrar som till stor del kommit till genom sjösänkning och utdikning under 1800-talet. Från Norsjön rinner Norsbäcken som mynnar ut i havsviken. Nors herrgård på en höjd norr om Norsjön har prägel av det tidiga 1800-talet med ekonomibyggnader, allé och omgivande parklandskap. Gryta, Nedra och Övra Söderby är bibehållna byar med samlade gårdsmiljöer på gamla bytomter. Här finns också ensamliggande gårdar som kom till efter laga skifte, vilket innebar att gårdens mark samlades kring det egna huset. Vägsystemet mellan gårdarna har till stora delar bevarat sin äldre sträckning, anpassad efter terrängen. *Småbrutet naturlandskap med sprickdalar och moränhöjder om vartannat.

18

Roslags-Bro kyrka. Foto: Visit Roslagen.

Roslags-Bro

Vid bron nära den medeltida kyrkan korsar en viktig landväg Broströmmen. Här ligger Roslags-Bro sockencentrum. Bygden växte fram längs den viktiga vattenled som har förbundit byarna med varandra. Vattenvägarna följer topografin i sprickdalarnas nord-sydliga riktning och förkastningarna i öst-västlig riktning. Trakten kring Roslags-Bro var under förhistorisk tid ett kustlandskap med skär och vikar där jakt och fiske var viktiga näringar. När strandförskjutningen frilade allt mer odlingsbar mark kom försörjningen i stället att domineras av jordbruk och boskapskötsel. Den första bofasta befolkningen fanns i området vid äldre järnålder. Under den yngre järnåldern började en byorganisation med tillhörande markågor växa fram.

19

Foto: Visit Roslagen.

Söderby-Karl

En fornlämningsrik dalgångsbygd längs en forntida vattenled. Här har det funnits bebyggelse ända sedan bronsåldern. Landskapet är småbrutet och mosaikartat med tydlig agrar karaktär formad i takt med landhöjningen. Dagens bebyggelse med mindre byar längs ett äldre vägnät grundlades under yngre järnålder, då bebyggelsen flyttade till små höjder på botten av dalgångarna. Områdets äldre ortnamn, som exempelvis Igelsta, Odenslund och Åby, stödjer också detta. Idag domineras den öppna delen av landskapet av vall och åker, medan mindre ytor betas. Kyrkan ligger längs med samma forntida vattenled som enligt skriftliga källor var farbar fram till kyrkan ända in på 1300-talet. Landsvägen mellan Söderby-Karl sockenkyrka i söder och Älmsta i norr är navet som sedan lång tid kopplar samman byarna.

20

Klockstapel i Lohärad.

Estuna – Lohärad

Områdets sockenkyrkor från 1200-talet ligger strategiskt i anslutning till viktiga kommunikationsleder. Tuna-namn är av hög ålder och vanligast i Mälardalens centralbygder under förhistorisk tid och medeltid. Här finns ett starkt uppodlat slättlandskap med insprängda mindre skogspartier. Fulläkersbygden ligger på moränerna, vilket ger byarna karaktäristiska lägen i landskapet, oförändrade sedan 1600-talet. Flera av byarna är organiserade som typiska radbyar. Geometriskt reglerade byar är unika i denna del av Uppland. På höjdsträckningar finns förhistoriska lämningar från äldre järnålder, i vissa fall från bronsåldern.

21

Malsta kyrka. Foto: Eva Hausmann.

Malsta

Dalgångsbygd koncentrerad runt Malstasjön, som fram till tidig medeltid var förbunden med havet och tillgänglig för sjöfarten. Sockencentrum samt gårds- och bymiljöer av medeltida ursprung visar bebyggelseutvecklingen som är typisk för Norrtäljes smala dalgångsbygder, från medeltid till 1800-tal. Den medeltida kyrkan ligger med sydporten vänd mot den tidigare farleden med utblickar över Malstasjön. I området finns sockenmagasin och en skola som 1746 instiftades av ägaren till Degarö. Byns täta bebyggelse är relativt opåverkad av laga skifte*. Odlingsmarkerna och de sankare ytor som sträcker sig ned mot sjön minner om 1800-talets sjösänkning. Vid sjöns södra sida ligger Degarö herrgård med huvudbyggnad från 1735 samt tillhörande byggnader, omgivande åkrar, ångar och lövsöksdunger. *Jordbruksreform med syfte att bl. a skapa större sammanhängande ågor.

22

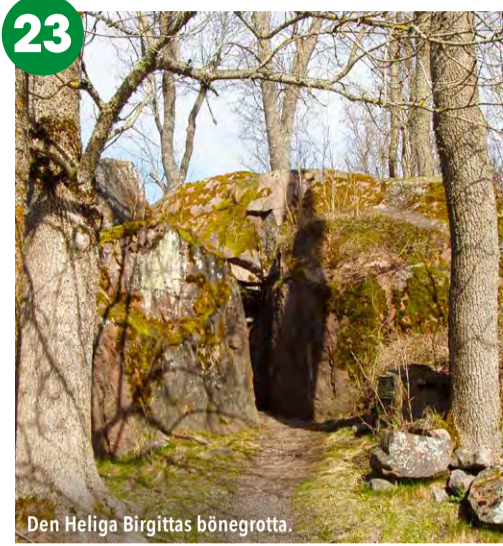

Penningby slott.

Länna

Området kännetecknas av småskalig övergångsbygd* och den bebyggelsestruktur som är typisk för Roslagen med täta byar på moränhöjder längs en förhistorisk vattenled. Här finns fornlämningar från yngre järnålder. Sockencentrat kring Länaby med en medeltida kyrka och prästgård är en koncentrerad miljö med till stor del bevarad karaktär. Sedan tidig medeltid har Penningby slott betytt mycket för bygden. Slottet ligger strategiskt vid Väsbyöns mynning. Slottsmiljön är förklarad som enskilt byggnadsminne. Byarna Väsby, Snesslingby och Veda är också av stor betydelse för riksintresset. I områdets södra del ligger Hammarby som etablerades under yngre järnåldern. *Småbrutet naturlandskap med sprickdalar och moränhöjder om vartannat.

23

Den Heliga Birgittas bönegrotta.

Skederid – Husby – Sjuhundra

Dalgångsbygd som är präglad av förhistorisk bosättning med rötter i brons- och järnåldern. Den heliga Birgittas barndomsbygd Finsta har ursprung som vallfartsort knuten till den heliga Birgittas helgonkult. Senare utvecklades tätorten kring det gamla stationssamhället Finsta. Skederid och Husby Sjuhundra har medeltidskyrkor med anslutande kyrkbyar, flera är organiserade som radbyar. Betesmarken övergår gradvis från åker till skog och åkermarkens utbredning är i stora drag oförändrad sedan 1600-talet. Den förhistoriska bebyggelsen etablerades i första hand längs det forna vattensystemet kring Husbyån och Penningbyån. Husbyån ingick i Sjuhundraladens sträckning med inlopp i Norrtäljeviken. Platsnamn med -skede har kopplats till forntida hästkapplöpningar, som kanske hölls längs Skedvikens strandvallar.

24

Mörby slottsruin. Foto: Rickard Stenberg.

Skedviken

Området kännetecknas av det öppna och vidsträckt odlingslandskapet kring Skedviken - Norrtäljes största slättstj. Här finns odlingsmarker, byar och sätesgårdar där sockenbildningen kan följas från brons- och järnåldern fram till det tidiga 1900-talet. Milstenar vittnar om 1600- och 1700-talets satsningar på nya vägar. I Fasterna kyrka från 1806 ingår delar av den medeltida Esterna kyrkas murverk samt grunden till Fasta medeltidskyrka. Vid sjöns västra strand ligger Mörby slottsruin med ursprung som medeltida sätesgård. De äldre ofta trädkantade vägarna binder samman de historiska byarna med den omgivande bygden.

25

Johannesberg, Gottröra. Foto: Visit Roslagen.

Skeppstuna – Närtuna – Gottröra

Området domineras av mindre byar och ensamgårdar på moränhöjder och utmed dalgångssidor i det öppna landskapet. Rik fornlämningsmiljö vittnar om långvarigt bruk av dalgångarnas bördiga marker. Här finns bland annat det stora Malby gravfält som är Stockholms läns tredje största järnåldersgravfält. Längs de gamla landsvägarna genom Närtuna och Gottröra socknar ligger flera byar och herrgårdar med förhistoriska namn och medeltida kyrkor. Vägnätet har till stora delar bevarat äldre sträckning. Under forntiden kunde man färdas med båt ända ut till havet via Långhundraleden. Flera av byarna i Närtuna och Gottröra var geometriskt reglerade vilket har sina rötter i det medeltida solskiftet**. Riksintresset innefattar även områden i Sigtuna kommun.

** Solskiftet var ett sätt att rättvist fördela marken utifrån vädersträck då byns alla gårdar fick en del i varje åker och äng. Den gård som låg längst i öster fick den del av åkern som låg längst i öster. Man följde solens gång från öst till väst. En försäkning mot att vädrets växlingar slog olika.

Kulturarvet lever i Norrtälje kommun!

I Norrtälje kommun finns mycket höga kulturmiljövärden, vilket avspeglas i ett stort antal riksintresseområden för kulturmiljövärden. Här finns allt från små bebyggelsemiljöer till vidsträckta landskapsavsnitt som avspeglar vår historia. Med kulturmiljö menas den miljö som påverkas av människan. Vilka kulturmiljöer som blir riksintressen beslutas av Riksantikvarieämbetet och Länsstyrelsen. I riksintresseområdena bevaras och utvecklas historisk mångfald och kulturhistoriska värden. Riksintressena revideras löpande. Välkommen att ta del av det lokala kulturarvet!

Norrtälje museer är en kommunal museiorganisation med uppdrag att stötta och främja arbetet med kulturarv i hela Norrtälje kommun. I samarbete med Visit Roslagen har vi tagit fram den här kartan för att synliggöra riksintresseområdena för kulturmiljövärden i Norrtälje kommun.

Vill du veta mer? På norrtalje.se/kulturarv kan du läsa kommunens kulturmiljöutredningar om riksintresseområden.

visitroslagen
roslagen.se

NORRTÄLJE
MUSEER

NORRTÄLJE
KOMMUN
norrtalje.se/kulturarv

KULTURARV ROSLAGEN

Riksintressen